

Malindi, september 2015

Jambo nieuwsbrieflezers (Swahili voor 'hallo')

Habari ('Hoe gaat het?')

Nzuri Sana ('Het gaat goed')

Na een zomerstop in vele delen van de wereld zijn de scholen deze week weer opengegaan en draait alles weer op volle toeren. Blessed Generation heeft gedurende de hele Nederlandse zomerperiode (dan is het winter in Kenia en hebben we zalige temperaturen) bezoekers gehad en daar zijn we dankbaar voor. Bezoek mogen ontvangen is altijd een zegen. Maar momenteel is de vakantie- en bezoekersstroom naar dit land niet groot en staan veel hotels aan de kust leeg omdat er aanslagen zijn geweest en dat schrikt mensen af. Dat is erg jammer want dit is een prachtig (safari)land. Het land heeft het bezoek ook nodig om aan het werk te blijven. Als mensen wegblijven is het doel van de aanslagen bereikt en komt het land met zijn bevolking in een negatieve spiraal terecht. In die negativiteit zijn mensen weer kwetsbaarder om 'de verkeerde kant' op te gaan. Ik kan hier wel een hele nieuwsbrief over schrijven maar in het kort komt het voor mij eigenlijk maar op 1 ding neer en dat is: onderwijs. (oh ja, en dan wel goed onderwijs en geen eenzijdig, strak en zwaar discriminerend en extreem religieus onderwijs... maar dat moge duidelijk zijn).

Het is niet voor niets dat Blessed Generation goed onderwijs hoog in het vaandel heeft staan.

Hoe dan ook; ik ben blij dat we veel bezoek hebben mogen ontvangen!

Gedurende de schoolvakantie hebben veel van de Blessed Generation kinderen hun familie kunnen bezoeken waardoor ze contact kunnen blijven houden met hun 'roots'. Heel veel kinderen konden ook niet naar familie; simpelweg omdat ze die niet hebben of omdat de familie het niet wil. Voor sommigen van hen hebben we onder het personeel gezinnen bereid gevonden om een kind op te nemen en anderen bleven op de BG terreinen. Voor die kinderen is het extra leuk als er bezoek is natuurlijk.

Een van deze bezoekers, Agnes Kuperus, deelt via deze nieuwsbrief haar ervaringen in Kenia.

Veel leesplezier!

Groetjes

Kwaheri ('Tot ziens')

Ria Fennema

Lieve lezers van de nieuwsbrief van Blessed Generation,

Wij waren deze zomer te gast bij Blessed Generation Malindi. Ik ken Ria mijn hele leven al, we zijn een dag na elkaar geboren en onze wiegjes stonden vlak bij elkaar. Tot onze puberteit waren we onafscheidelijk, daarna zijn we elk een andere weg ingeslagen. Zo fijn dat we elkaar later weer hebben ontmoet en de draad weer op hebben gepakt en wat een feest om nu het werk van Ria en alle mensen die haar daarin bijstaan, ter plekke te mogen aanschouwen en ik kan jullie zeggen: "Wat ben ik trots op mijn oudste vriendinnetje!"

Een totaal andere wereld

Je bereidt je voor op je vakantie, je leest erover, je zoekt dingen op en je denkt te weten waar je terecht komt. Gek vond ik het wel, dat ik op Google Maps niet in kon zoomen op de straten, nu ik in Kenia geweest ben snap ik waarom ...

Wat een cultuurschok als je vanuit het vliegtuig naar je hotel rijdt. Het is echt Afrikaans, zelfs een stad als Malindi. De meest wegen zijn onverhard, zitten vol hobbels en kuilen met soms enorme waterplassen, er rijden oude auto's, hele oude fietsen, veel tuk-tuks en motorbikes met daarop soms drie passagiers. De

vrouwen lopen in prachtige gekleurde rokken, vaak nog met manden op hun hoofd en het leven speelt zich af op straat, de bevolking koopt levensmiddelen meestal op de markt en dan moet je niet een markt verwachten zoals in Nederland, maar een markt bestaande uit kramen gemaakt van takken, met daarom heen bananenbladeren of vodden. Een totaal andere wereld, je kijkt je ogen uit, maar na een paar dagen begint het te wennen.

Dan voel je je even klein...

De ontvangst in het weeshuis in Malindi mag je ook bijzonder noemen. We werden door George, de chauffeur van het weeshuis, opgehaald en reden door Malindi, langs de gevangenis waar de gevangenen nog in streepjespakken lopen (denk aan de Daltons) over een weg vol kuilen en hobbels, naar het weeshuis. Daar aangekomen blijkt alles versierd en zelfs het hek hangt vol tekeningen met welkomstgroeten. Achter het hek staat men te wachten en ons toe te zingen. Zo overweldigend en dit hoeft toch helemaal niet, we zijn maar gewone mensen, geen grote sponsor, maar gewoon bescheiden donateurs. We worden door een erehaag van scouts naar de eetzaal begeleid en daar wacht ons een groots welkom. Ter ere van ons 25-jarig huwelijk staat er een prachtige

bruidstaart. Alles wat je ziet is sober, er is geen luxe en dan staat er een bruidstaart op je te wachten. Dan voel je je even klein. Willem en ik moesten de taart aansnijden en daarna werd de taart op efficiënte wijze verdeeld zodat iedereen een stukje kon krijgen. We delen de taart rond en ook dan weet je

niet wat je meemaakt. Iedereen blijft netjes zitten, niemand pakt voor zijn beurt, echt dit heb ik in Nederland nog nooit zo gezien. Delen is hier normaal, eerst de kleintjes, daarna de groten en alles verloopt rustig.

Daarna de rondleiding door de scouts. Scouts zijn jongeren die op een bepaalde manier in het leven staan, zich verantwoordelijk op kunnen stellen en dit ook uit willen dragen. Ze hebben een voorbeeldfunctie en doen dat ook echt heel mooi. Wat hebben ze ons veel verteld, over het leven in het weeshuis, over hun opleiding, hun ambities, hun land, maar wat hebben ze ook veel gevraagd. Wat een bijzondere en lieve jongeren.

'Confident'

In het weeshuis hebben we kennis kunnen maken met jongeren die over het algemeen zeer ambitieus zijn. Ze zijn zo trots op hun weeshuis, het is hun thuis, hun familie en ze werken allemaal hard aan een goede toekomst. Een eye-opener vond ik dat ze vertelden dat ze de week daarna examens hadden en dat ze daar niet tegenop zagen. Het was helemaal niet spannend, ze hadden goed geleerd, ze waren "confident" en wilden dit graag aan hun docenten laten zien.

"En dat, lieve sponsoren, is waar de kracht van Blessed Generation zit. Er heerst in dit weeshuis een sfeer die liefde uitademt."

En dat, lieve sponsoren, is waar de kracht van Blessed Generation zit. Er heerst in dit weeshuis een sfeer die liefde uitademt. De meeste kinderen hebben geen ouders meer of kunnen door omstandigheden niet meer thuis wonen, maar hebben in het weeshuis een thuis gevonden. Ze krijgen onderwijs met materiaal waar wij in Nederland onze neus voor ophalen, er zijn geen moderne middelen, maar ondanks dat krijgen ze goed onderwijs. Er heerst rust in de klassen, in een aantal klassen is geen docent aanwezig, daar geeft een leerling les en het blijft gewoon rustig.

In Nederland zou het lokaal allang op zijn kop staan. Deze kinderen zijn trots dat ze mogen leren en ze gaan er voor. Zij hebben misschien wel betere toekomstmogelijkheden dan de kinderen die gewoon bij een vader en moeder in Kenia op mogen groeien. Ze zijn sociaal, ze kunnen delen, ze doen hun taken, de slaapzalen zijn sober, maar netjes, alle kleren liggen kaarsrecht en dit doen de kinderen allemaal zelf. De jongeren waken over de kleintjes. Er heerst een natuurlijke vorm van discipline, gebaseerd op liefde en respect en dat voel je

overal. Wat bijzonder om dit te mogen zien en oh, wat zetten dit soort bezoeken je aan het denken.

Hetzelfde geldt voor de kans om mee te mogen op outreach. Samen met Ria, de chauffeurs en Rose de Social Worker, zijn we de bush ingegaan. Wat hebben we veel mogen zien van de effecten van de hulpprogramma's (educatie, medicatie, voedsel, micro-kredieten en opvang van weeskinderen) van Blessed Generation.

Er is armoede in Kenia, sommige mensen hebben niets. Daarnaast heeft aids enorm om zich heen geslagen, waardoor veel kinderen wees zijn geworden. Niet te vergeten de gevolgen van het verkiezingsgeweld waardoor het weeshuis in Nyamira is ontstaan. Het land is groot, weids en kent veel bush. Je vraagt je af, waarom een regering niet meer doet, maar misschien is dat ook wel lastig in een land waar zoveel mensen afgelegen wonen. Slechts 20% van de bevolking heeft elektriciteit en dat valt dan ook nog regelmatig uit. Water moet een groot deel van de bevolking nog steeds van ver halen. Straatnamen en een postsysteem kent men niet, post kun je alleen ontvangen als je een postbus hebt. Dit maakt dus ook, dat je mensen moeilijker kunt bereiken. De opkomst van mobiele telefoons maakt daarin nu een groot verschil. Iemand met een mobiele telefoon is bereikbaar en daardoor in staat om te werken.

Vaak worden op begrafenissen o.i.d. nieuwtjes uitgewisseld over kinderen die ziek zijn, of een gezin waarvan ouders overleden zijn, daarnaast komt er af en toe een melding van de Kinderbescherming en zo weten de medewerkers van Blessed Generation waar hulp nodig is, maar er zijn ook nog steeds kindertjes die zich melden aan de poort van het weeshuis.

Er zijn kinderen die permanent in het weeshuis wonen, maar ook kinderen die voor educatie komen en in de weekenden naar huis kunnen, omdat er nog een oude oma o.i.d. leeft. Deze ouderen zijn niet in staat financieel voor de kinderen te zorgen, ze leven van de opbrengst van een klein stukje land en worden door Blessed Generation geholpen met voedselpakketten. Bovendien is het voor meisjes vaak onveilig als er geen mannelijke beschermer meer aanwezig is. Soms is er zelfs geen woning meer en dan helpt Blessed Generation met de bouw van een huis. Een huis van takken, met leem en een

dak van banenbladeren, of soms van steen met een dak van golfplaten. Wij voelen ons genegeerd als een trotse oma haar huis wil laten zien, er is niets binnen. Een bed waarop het matras ontbreekt, in een hoek een stapeltje kleren, een gat in de grond waarop gekookt wordt, maar toch is oma trots op haar huis en wil ze ons dit graag laten zien.

Wij zien dit als armoede, maar ik denk dat de Kenianen dit zelf niet zo zien. Een Keniaanse vrouw vertelde mij, "het leven in Kenia is soms hard, maar wij Kenianen tillen daar niet zo zwaar aan." Die opmerking is mij bijgebleven en gaf mij rust om me neer te kunnen leggen bij het grote verschil in levensstandaard en leerde mij respect te hebben voor de manier waarop de Kenianen leven en daar ook trots op zijn. Wie zijn wij om dat te willen veranderen, daar moet onze hulp ook niet op gebaseerd zijn. De hulp die Blessed Generation biedt, is naar mijn mening dan ook hulp op maat en getuigt van respect voor de Keniaanse bevolking. Iets wat je niet kent, mis je waarschijnlijk ook niet.

Wat een mooie mensen die Kenianen, kleurrijk, vriendelijk, belangstellend, behulpzaam en wat triest dat een land als Kenia en een kuststreek zoals Malindi, zo moet lijden onder aanslagen die in het verleden hebben plaatsgevonden. Het toerisme is ingestort, veel hotels zijn gesloten, of draaien op halve kracht, met grote werkloosheid als gevolg. Zo'n mooi land, met zulke

prachtige natuur. Als je de kans krijgt ooit naar Kenia te gaan, wil ik je echt aanraden op safari te gaan. Wat is dat een belevenis. Blessed Generation had voor ons een prachtige safari georganiseerd. We zijn drie dagen onderweg geweest, hebben veel gereden en veel gezien. Niet de hele big-five kunnen

spotten, maar wel een groot deel daarvan. We hebben kennis gemaakt met de Masai cultuur en veel indrukken opgedaan. Echt een aanrader.

Onder de indruk

Maar bovenal zijn we onder de indruk van het werk van Blessed Generation, van alle medewerkers die zich met hart en ziel inzetten om de kinderen een goede toekomst te bieden. We hebben een deel van het werk van de stichting ter plekke kunnen zien en kunnen van sommige families met zekerheid zeggen, dat ze een goede toekomst tegemoet gaan.

Natuurlijk zijn niet alle gevallen succesvol, zo eerlijk moeten we ook zijn. Maar ook dan laat Blessed Generation deze mensen niet los. Ze monitoren en blijven zoeken naar mogelijkheden om mensen een eigen bestaan op te laten bouwen. Het is soms roeien met de riemen die ze hebben, financieel zijn er af en toe flinke zorgen, maar ze zetten door en daar neem ik mijn petje voor af en dat in een land met een totaal andere cultuur. Vandaag heb je stroom, morgen misschien niet. Vandaag hebben we internet, morgen verandert de provider iets en kan het maanden duren voordat het weer werkt. Wij zouden geïrriteerd raken, de Kenianen zeggen als ze dan eindelijk komen om het te herstellen: "Ik ben er nu toch!" Is de tractor stuk, dan duurt het soms maanden voordat je een nieuw onderdeel binnen hebt. Dat verschil in cultuur moet je als hulpverlener leren accepteren en als je daar tegen kunt, kun je een groot verschil maken en dat hebben we bij Blessed Generation kunnen zien.

Groeten Agnes Kuperus en familie

